

Arrest

nr. 276 945 van 2 september 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. ALENKIN
Louizalaan 390/13
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 21 januari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juli 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. EL MOUDEN *loco* advocaat A. ALENKIN en van attaché E. GUSSÉ, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgische etnie afkomstig uit Tbilisi. Na uw rechtenstudies en uw legerdienst ging u in 2009 werken bij de militaire politie. In 2012-2013 nam u deel aan een vredesmissie in Afghanistan. In 2017 werd u gevraagd om een verklaring af te leggen in het nadeel van Z. S. (...), het voormalige hoofd van de 4de brigade, als zou hij fysiek geweld hebben gebruikt. U weigerde dit te doen. Op het werk werd u toen beschouwd als een aanhanger van de UNM. Er werd toen ook een reorganisatie uitgevoerd en u verloor enkele bevoegdheden. In 2019 werd u gedwongen om ontslag te nemen. U vond werk in het bedrijf L. (...) waar ook uw vrouw werkte. In 2021 werd u tweemaal benaderd door 2 mannen, een medewerker van de militaire politie genaamd K. (...) en iemand die zich voorstelde als een

vertegenwoordiger van de regerende partij. Men vroeg u om valse verklaringen af te leggen tegen Bacho Akhalaia, de voormalige minister van binnenlandse zaken die na een veroordeling in de gevangenis zat, en Megis Kardava, het voormalige hoofd van de militaire politie die toen naar het buitenland was gevlucht. U diende te getuigen dat ze verantwoordelijk waren voor mishandelingen en martelingen van militair personeel. Men beloofde u dat u uw werk bij de militaire politie zou terugkrijgen. U weigerde en u en uw vrouw werden ontslagen op het werk. Men bedreigde u dat u in de gevangenis zou belanden. Op 16/05/2021 reisde per vliegtuig naar Polen. U trok naar Nederland waar u 5 weken verbleef. Op 01/07/2021 kwam u naar België waar u op 19/07/2021 uw verzoek om internationale bescherming indiende. U bent in het bezit van de volgende documenten: uw identiteitskaart, uw rijbewijs, documenten m.b.t. uw carrière bij de militaire politie, documenten en foto's m.b.t. uw werk bij L. (...). U heeft ondertussen vernomen dat de politie bij uw burens is komen polsen naar uw verblijfplaats. Ook is uw kennis A. J. (...), de voormalige gevangenis directeur van Zugdidi, onder een voorwendsel opgepakt. Men had hem ook eerder gevraagd om informant te worden. Indien u nog in Georgië zou zijn gebleven zou hetzelfde u zijn overkomen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 december 2020 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Uit uw verklaringen blijkt (CGVS I p. 8-9; CGVS II p. 6) dat u onder druk werd gezet om valse verklaringen af te leggen tegen voormalige hoge functionarissen ten tijde dat de UNM de macht had. Na een vergelijking van uw opeenvolgende verklaringen moet worden vastgesteld dat uw relaas niet geloofwaardig is.

Zo zijn uw verklaringen over de twee keer dat u werd benaderd door K. (...) en een vertegenwoordiger van de regerende partij om valse getuigenissen af te leggen tegenstrijdig. In het kader van uw tweede gehoor verklaart u immers (CGVS II p. 10-11) dat toen ze u de eerste keer spraken u niet concreet de namen gaven van de 2 personen tegen wie u valse verklaringen diende af te leggen, dat ze dit onrechtstreeks u lieten begrijpen dat u hen moest helpen en indien het nodig zou zijn een situatie moest bevestigen. Gevraagd naar de inhoud van het gesprek verklaart u dat ze u zeiden dat ze wisten onder wie u gewerkt had en waarom u daar niet meer werkte, dat ze u dit zo lieten begrijpen. Gevraagd of toen die 2 personen u zo op omfloerste wijze aanspraken, u hen heeft gevraagd wie of wat ze bedoelden, verklaart u dat u deze vraag niet heeft gesteld. In het kader van uw eerste gehoor verklaarde u daarentegen (CGVS I p. 8) dat u hen zei dat ze niet rond de pot moesten draaien en dat u hen zei dat ze u rechtstreeks moesten zeggen wat ze van u wilden. Hierop werd er u concreet gezegd dat u een verklaring moest afleggen tegen de voormalige minister Bacho Akhalaia en ook tegen Megis Kardava, en dat uw verklaringen gelinkt zouden worden aan elementen in verschillende dossiers. Bij confrontatie stelt u dat het kan zijn dat toen ze u zeiden dat ze wisten onder wie u gewerkt had, dat u ze toen bij naam heeft genoemd die ministers, dat als u dingen vertelt u het soms concreter maakt en dan uw subjectieve mening toevoegt. Deze motivering kan niet worden weerhouden. Zoals u zelf aangeeft is de tweede versie van dit gesprek een subjectieve interpretatie vanwege u waarbij u geen concrete vragen stelde en zij u niet de namen gaven van Bacho en Megis. Uit uw eerste versie van dit gesprek blijkt echter dat u hen vroeg om concreet te zijn waarop zij u de namen gaven van de personen tegen wie ze wilden dat u valse verklaringen zou afleggen. Deze vaststelling betreft de kern van uw relaas en ondermijnt dan ook reeds op ernstige wijze de geloofwaardigheid ervan.

Voorts verklaart u voor het CGVS (CGVS I p. 8, 11; CGVS II p. 7, 10) dat er u in april 2021 tweemaal werd gevraagd om valse getuigenissen af te leggen tegen Bacho Akhalaia en Megis Kardava, dat dit reeds twee jaar na uw ontslag bij de militaire politie was. Uit uw verklaringen bij de DVZ (Vragenlijst pt. 3.5) blijkt echter dat u sinds 2013 al wel reeds problemen had wegens de nieuwe regering maar dat uw problemen eigenlijk begonnen in 2019, dat uw problemen in 2019 effectief erger zijn geworden, dat u moest valse getuigenissen afleggen tegen Bacho en Megis. Bij confrontatie stelt u (CGVS II p. 11) dat er waarschijnlijk ergens een communicatie fout is gebeurd want dat u tijdens uw werk bij de militaire politie enkel

ondervraagd bent geweest over Z. S. (...), het voormalige hoofd van de 4de brigade, tegen wie men bij monde van een rechercheur u in 2017 had gevraagd om valse verklaringen af te leggen in diens nadeel (zie CGVS II p. 6). Ook deze motivering kan niet worden weerhouden. Uit uw verklaringen bij de DVZ blijkt duidelijk dat toen u nog bij de militaire politie werkte, er u in 2019 werd gevraagd om valse getuigenissen af te leggen tegen Bacho en Megis. Uit uw relaas bij de DVZ blijkt ook dat u hierna verklaart dat u in 2019 dan toch ontslagen werd bij de militaire politie wegens onbekende redenen, dat u aldus uw ontslag chronologisch plaatst na de vraag om valse getuigenissen af te leggen tegen Bacho en Megis. Ook deze vaststelling betreft de kern van uw relaas en ondermijnt dan ook verder op ernstige wijze de geloofwaardigheid ervan.

In dit kader is het ook merkwaardig dat u noch bij de DVZ noch tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS enige melding maakt als zou men u reeds in 2017 hebben gevraagd om valse verklaringen af te leggen tegen Z. S. (...), het voormalige hoofd van de 4de brigade. Nochtans verklaart u hieromtrent tijdens uw tweede gehoor (CGVS II p. 6) dat er u vanaf toen op uw werk het etiket werd opgeplakt als dat u een aanhanger van de UNM was, zodat er kan verwacht worden dat u bij bevraging hierover dit concreet zou aanhalen. U beperkte zich tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS (CGVS I p. 8) echter louter tot een vage verwijzing naar politieke menigverscheiden met uw oversten, dat u uw oversten duidelijk maakte dat u zich niet bezig hield met politiek, dat u een militair was en niet moest kijken wie aan de macht was en wie in de oppositie zat, hetgeen uw oversten geen goede zaak vonden. Toen er u gevraagd (CGVS I p. 10-11) werd of u ooit door anderen of eerder dan in 2021 werd gevraagd om valse verklaringen af te leggen, antwoordde u ontkennend. Deze vaststelling ondermijnt dan ook bijkomend de geloofwaardigheid van uw relaas.

Gevraagd naar de inhoud van de valse verklaringen die u werd gevraagd om af te leggen over Bacho Akhalaia en Megis Kardava verklaart u tijdens uw eerste gehoor (CGVS I p. 11-12) dat dit zou gaan over de mishandelingen en martelingen van militair personeel. Gevraagd naar de concrete inhoud hiervan verklaart u dit niet te weten, dat u het dossier niet heeft gelezen. U weet enkel dat dat er verschillende klachten tegen hen waren en dat er een onderzoek lopende was dat Bacho de opdrachtgever van de mishandelingen en martelingen was, en Melis de uitvoerder. U kan dit niet met zekerheid zeggen maar u heeft wel sterke vermoedens dat u in het kader van een hangend onderzoek valse verklaringen tegen hen zal moeten afleggen. Gevraagd of u weet over wie concreet dit gaat, verwijst u naar Sergo Tetradze, waarvoor Bacho en Megis echter reeds zijn veroordeeld. Gevraagd of er nog andere zaken hangende zijn tegen hen wat betreft de mishandeling van militair personeel antwoordt u ontkennend. Tijdens uw tweede gehoor stelt u echter (CGVS II p. 7-8) dat u vermoedt dat u valse verklaringen ging moeten afleggen over een voorval in 2011-2012, toen u 's nachts van wacht was in de militaire basis Daba Vaziani, en Bacho toen als minister langskwam en er verantwoordelijk was voor geweld, martelingen en onmenselijke behandeling van verschillende soldaten. Indien u daadwerkelijk dergelijke concrete vermoedens had omtrent welk incident dat u valse verklaringen ging moeten afleggen, kan redelijkerwijze verwacht worden dat u hiervan melding zou maken toen u voor het eerst door het CGVS hierover werd bevraagd. Ook deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas.

Wat uw ontslag bij de militaire politie betreft blijkt uit uw verklaringen uiteindelijk (CGVS II p. 6-7) dat u zelf ontslag heeft genomen. U verklaart dat men geen gegronde reden had om u officieel te ontslagen omdat u bv. geen bepaalde fout had gemaakt of niet geslaagd was bij testen. Er was een mondeling akkoord dat u ontslag zou nemen waardoor u later niet de mogelijkheid meer had om dit in beroep aan te vechten. Op bevel werd u zo op eigen verzoek ontslagen zoals blijkt uit het door u voorgelegde bevel dd. 03/04/2019 van de minister van defensie. Uit dit document blijkt echter ook dat u nog steeds de mogelijkheid had om hiertegen in beroep te gaan binnen 1 maand bij de burgerlijke rechtbank van Tbilisi. Bijgevolg houdt uw bewering dat men zo wilde vermijden dat u in beroep zou gaan geen steek én kan er geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat er op uw werk een zodanige situatie werd gecreëerd waardoor u zich genoodzaakt zag om zelf ontslag te nemen. Uw verklaringen vallen niet te rijmen met de inhoud van dit ontslagbevel, waardoor enkel kan besloten worden dat u zelf ontslag heeft genomen bij de militaire politie en hiertoe niet door pesterijen werd gedwongen.

Verder blijkt uit uw verklaringen (Vragenlijst DVZ pt. 3.5; Verklaring DVZ pt. 32; CGVS I p. 7; bijlage 26) dat u op 16/05/2021 per vliegtuig naar Polen reisde. U trok naar Nederland waar u 5 weken verbleef. Op 01/07/2021 kwam u naar België waar u op 19/07/2021 uw verzoek om internationale bescherming indiende. U stelt dat u in Nederland wachtte op documenten die een persoon er u zou bezorgen. U verklaart dat u Polen en Nederland gebruikte als transitlanden want de mensen met wie u problemen had zouden u er kunnen opsporen. Gevraagd hoe ze dit zouden kunnen doen, stelt u dat u legaal met uw paspoort reisde en ze zo kunnen achterhalen dat u naar Polen was gegaan. Gevraagd hoe men dan zou kunnen weten dat u in Nederland was, stelt u dat u in Nederland er niet aan gedacht heeft een verzoek in te dienen, dat u dit alleen in België wou doen omdat hier een goede vriend van u woont die u kan steunen. Toen u naar België kwam heeft u de eerste 2 weken wat tijd met hem doorgebracht en wou u weten hoe u op een correcte wettelijke manier een verzoek kon indienen, u wou geen stap zetten in een verzoek die

niet wettelijk zou zijn. Deze door u opgegeven redenen voor de laattijdigheid van uw asielaanvraag, kunnen niet worden aanvaard. Van iemand die zijn land ontvlucht omdat hij nood heeft aan internationale bescherming kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij in het gastland ernstige pogingen onderneemt om zich zo snel mogelijk te informeren aangaande de wijze waarop deze bescherming kan verkregen worden. Indien u daadwerkelijk bij een eventuele terugkeer naar Georgië een ernstige vrees zou hebben, kan verwacht worden dat u met bekwame spoed een asielaanvraag indient en klaarheid brengt over uw vluchtmotieven. De vaststelling dat u pas na anderhalve maand na uw aankomst in Europa asiel heeft aangevraagd, duidt erop dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte. Dat u in België nog meer dan twee weken wachtte om uw verzoek in te dienen omdat u wou weten hoe u dit op een wettelijke manier kon doen, is zeker mede gelet op het feit dat u een diploma rechten heeft (Verklaring DVZ pt. 11), onaannemelijk. Uw handelswijze - het ogenblik waarop en de omstandigheden waarin u uw asielaanvraag indiende - valt niet te rijmen met een daadwerkelijke en urgente vrees voor vervolging. Een werkelijke vrees voor vervolging houdt immers in dat men zich zo snel mogelijk in veiligheid wenst te brengen en dus ook onmiddellijk de bescherming van de autoriteiten inroept van zodra dit mogelijk is. De vaststelling dat u zelf wou 'kiezen' waar u asiel aanvragen, strookt hoegenaamd niet met een ernstige vrees voor vervolging en draagt juist bij tot de vaststelling dat u geen werkelijke vrees koestert.

De overige door u voorgelegde documenten (m.n. uw identiteitskaart, uw rijbewijs, documenten m.b.t. uw carrière bij de militaire politie, documenten en foto's m.b.t. uw werk bij L. (...)) bevatten informatie over uw identiteit en werk, hetgeen niet betwist wordt maar bovenstaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 57/5^{quater} en 57/6/1, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2021 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: "De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)"

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: "In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen."

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Georgië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.3. Daar waar verzoekende partij de schending aanvoert van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet, stellende dat verwerende partij de termijn van vijftien werkdagen zoals voorzien in artikel 57/6/1, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet heeft overschreden waardoor er volgens haar geen versnelde procedure meer mag worden gevoerd en verwerende partij evenmin nog mag beslissen tot de kennelijke ongegrondheid van haar verzoek om internationale bescherming, wijst de Raad erop dat deze beslissingstermijn een termijn van orde betreft en de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Nergens uit voormelde bepaling of uit enig ander wetsartikel blijkt dat de commissaris-generaal bij het overschrijden van voornoemde termijn de bevoegdheid zou verliezen om het verzoek te behandelen volgens een versnelde procedure en/of niet meer zou mogen besluiten tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek.

Te dezen kan bovendien worden verwezen naar hetgeen in de Memorie van Toelichting omtrent de voormelde bepalingen gesteld wordt. Vooreerst wordt hierin duidelijk aangegeven: *“Algemeen gezien verhindert het overschrijden van de termijn van 15 werkdagen niet dat de behandelingsprocedure wordt versneld”*. Hoe dan ook blijkt, dit in tegenstelling met wat verzoekende partij laat uitschijnen, bovendien uit de Memorie van Toelichting dat het feit dat een verzoek om internationale bescherming niet werd behandeld volgens een versnelde procedure (artikel 57/6/1, § 1) er niet aan in de weg staat dat de commissaris-generaal *in fine* een verzoek toch als kennelijk ongegrond kan beschouwen. In dit kader blijkt overigens eveneens dat *“volgens de huidige stand van de wetgeving, het feit dat een verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond wordt beschouwd, geen enkel gevolg heeft op het verloop van de asielpprocedure, en meer in het bijzonder op het niveau van het beroep voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54K2548001, 112-113, 116).*

Dat artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet *in casu* geschonden zou zijn, kan gelet op het voorgaande niet worden aangenomen.

2.2.4.1. Vervolgens duidt verzoekende partij erop dat zij er bij haar twee persoonlijke onderhouden niet op gewezen werd dat zij een kopie kon bekomen van de notities van het persoonlijk onderhoud. Hierdoor was het voor haar onmogelijk om bepaalde voor verwerende partij onduidelijkheden te verduidelijken. Zij lijkt tevens voor te houden dat zij evenmin hierover kon worden ingelicht door de aanwezige advocaat aangezien zij Georgisch spreekt en zij dus niet konden communiceren. Verzoekende partij werpt tevens op dat tal van zaken niet of niet correct werden vertaald tijdens haar persoonlijke onderhouden.

2.2.4.2. De Raad stelt vast dat uit de notities van beide persoonlijk onderhouden inderdaad blijkt dat verzoekende partij niet werd gewezen op de betreffende procedure om een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud aan te vragen (zie notities persoonlijke onderhouden, p. 1). Verzoekende partij toont evenwel niet concreet aan, en maakt evenmin op dienstige wijze hard, dat of op welke wijze zij door deze gang van zaken zou zijn benadeeld of geschaad in haar rechten. Vooreerst wijst de Raad erop dat verzoekende partij tijdens beide persoonlijke onderhouden vergezeld was van haar advocaat die, in tegenstelling tot wat verzoekende partij voorhoudt, haar de desbetreffende procedure had kunnen uitleggen. Immers, zoals ook verzoekende partij zelf aangeeft in haar verzoekschrift, werd zij tijdens haar

persoonlijke onderhouden eveneens bijgestaan door een tolk Georgisch, waardoor haar argument dat zij niet kon communiceren met haar advocaat geen steek houdt. Daarenboven dient te worden vastgesteld dat uit het administratief dossier blijkt dat een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 28 september 2021 en d.d. 17 november 2021 op respectievelijk 4 oktober 2021 en 22 december 2021 aan verzoekende partij werd overgemaakt, nadat haar advocaat verzocht had om een kopie van de notities van de persoonlijke onderhouden op basis van artikel 57/5*quater* van de Vreemdelingenwet. De Raad wijst er hierbij op dat wanneer artikel 57/6/1, § 1 wordt toegepast, zoals *in casu*, overeenkomstig artikel 57/5*quater*, § 4 van de Vreemdelingenwet de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud betekend kan worden op hetzelfde ogenblik als de betekening van de beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming.

Bovendien en bovenal heeft verzoekende partij de mogelijkheid om middels het onderhavige verzoekschrift en in het kader van het voorliggende beroep de nodige opmerkingen te formuleren over de inhoud van de notities van haar persoonlijke onderhouden en op nuttige wijze een beroep voor de Raad in te leiden en heeft verzoekende partij deze mogelijkheid, dit blijkens een lezing van het verzoekschrift, ook benut. Dat het voor haar onmogelijk was om bepaalde zaken te verduidelijken, kan dan ook niet worden bijgetreden.

Wat betreft nog de vermeende vertaalfouten tijdens haar persoonlijke onderhouden, duidt de Raad er vooreerst op dat, hoewel het gehoorverslag van de commissaris-generaal geen authentieke akte of proces-verbaal uitmaakt, er een vermoeden bestaat van wettigheid tot het bewijs van het tegendeel dat wat werd neergeschreven correct is gebeurd (RvS 15 februari 2007, nr. 167.854). Het bewijs van het tegendeel impliceert dat de verzoeker kan bewijzen, aan de hand van concrete elementen, dat wat werd neergeschreven niet zo door hem werd gezegd. In de notities van beide persoonlijke onderhouden werd duidelijk aangekruist dat verzoekende partij de aanwezige tolk begrijpt en werd haar duidelijk gemaakt dat eventuele problemen dienaangaande moeten worden gemeld, wat zij niet heeft gedaan. Dat zij op het Commissariaat-generaal aangehaald zou hebben dat de vertaling slecht was, vindt nergens zijn neerslag in de notities van de persoonlijke onderhouden. Bovendien duidt verzoekende partij op geen enkele wijze *in concreto* aan hoe etymologisch of door meervoudige betekenis van woorden en begrippen in de vertaling deze conversaties op een foutieve wijze konden zijn neergeschreven. Verzoekende partij blijft hierin gebreke. Dat haar verklaringen niet correct werden vertaald tijdens haar persoonlijke onderhouden, maakt zij dan ook niet aannemelijk.

2.2.5. De Raad stelt vast dat verzoekende partij verklaart Georgië te zijn ontvlucht omdat zij onder druk werd gezet om valse verklaringen af te leggen tegen voormalige hoge functionarissen ten tijde dat de UNM de macht had (notities CGVS d.d. 28/09/2021, p. 8-9; notities CGVS d.d. 17/11/2021, p. 6).

2.2.6. De Raad wijst er evenwel op dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door verzoekende partij voorgehouden relaas. In het bijzonder wordt er door verwerende partij op gewezen dat (i) haar verklaringen over de twee keer dat zij werd benaderd door K. en een vertegenwoordiger van de regerende partij om valse getuigenissen af te leggen tegenstrijdig zijn, nu zij in het kader van haar tweede persoonlijk onderhoud verklaarde dat toen men haar de eerste keer benaderde men haar niet concreet de namen gaf van de twee personen tegen wie zij valse verklaringen diende af te leggen en dat zij hen ook niet gevraagd had wie of wat ze bedoelden, terwijl zij in het kader van haar eerste persoonlijk onderhoud daarentegen verklaarde dat zij hen zei dat ze niet rond de pot moesten draaien en dat zij hen zei dat ze haar rechtstreeks moesten zeggen wat ze van haar wilden, waarop er haar concreet gezegd werd dat zij een verklaring moest afleggen tegen de voormalige minister Bacho Akhalaia en ook tegen Megis Kardava, en dat haar verklaringen gelinkt zouden worden aan elementen in verschillende dossiers; (ii) zij inconsistente verklaringen aflegt over wanneer haar gevraagd werd om valse getuigenissen af te leggen tegen Bacho Akhalaia en Megis Kardava, nu zij voor het Commissariaat-generaal verklaarde dat dit haar gevraagd werd in april 2021, en dus reeds twee jaar na haar ontslag bij de militaire politie, terwijl volgens haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken zij toen zij nog bij de militaire politie werkte in 2019 reeds deze vraag zou hebben gekregen; (iii) zij noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken noch tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal enige melding maakte als zou men haar reeds in 2017 hebben gevraagd om valse verklaringen af te leggen tegen Z. S., het voormalige hoofd van de 4^e brigade; (iv) zij tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud geen informatie had over de concrete inhoud van de zaak waarin zij valse verklaringen diende af te leggen over Bacho Akhalaia en Megis Kardava, terwijl zij tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud plots stelde dat zij vermoedt dat zij valse verklaringen ging moeten afleggen over een voorval in 2011-2012, toen zij 's nachts van wacht was in de militaire basis Daba Vaziani, en Bacho toen als minister langskwam en er verantwoordelijk was voor geweld, martelingen en onmenselijke

behandeling van verschillende soldaten; (v) haar verklaringen niet te rijmen vallen met de inhoud van het door haar bijgebrachte ontslagbevel, waaruit blijkt dat verzoekende partij op eigen verzoek ontslagen werd en dat zij, in tegenstelling tot wat zijzelf beweerde, nog steeds de mogelijkheid had om hiertegen in beroep te gaan binnen 1 maand bij de burgerlijke rechtbank van Tbilisi, waardoor enkel kan besloten worden dat zij zelf ontslag heeft genomen bij de militaire politie en hiertoe niet door pesterijen werd gedwongen; (vi) haar handelswijze, *i.e.* het ogenblik waarop en de omstandigheden waarin zij haar asielaanvraag indiende, niet te rijmen valt met een daadwekelijke en urgente vrees voor vervolging; en (vii) de door haar voorgelegde documenten, m.n. haar identiteitskaart, haar rijbewijs, documenten m.b.t. haar carrière bij de militaire politie, documenten en foto's m.b.t. haar werk bij L., enkel informatie bevatten over haar identiteit en werk maar bovenstaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen overtuigende argumenten aanbrengt die bovenstaande vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht stellen.

Immers dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij, in een poging de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, blijft steken in loutere vergoelijkingen, het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen, en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissing afdoende en concreet te weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig om de vaststellingen van de bestreden beslissing te weerleggen.

Waar verwerende partij stelt dat haar verklaringen over de twee keer dat zij werd benaderd door K. en een vertegenwoordiger van de regerende partij om valse getuigenissen af te leggen tegenstrijdig zijn, merkt verzoekende partij op dat zij uit de bewoordingen en de hints kon afleiden dat het ging om twee voormalige ministers en dat zij subjectief de namen invulde van degenen ten aanzien van wie zij verklaringen moest afleggen. De Raad bemerkt evenwel dat het louter herhalen van één versie van haar verklaringen, met name dat zij de identiteit van de personen waarover het ging zelf afleidde doch dat dit haar niet uitdrukkelijk werd verteld, geen enkele afbreuk doet aan de vastgestelde tegenstrijdigheid. Er dient te worden onderstreept dat verzoekende partij tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud over de eerste keer dat zij benaderd werd door deze personen uitdrukkelijk verklaarde dat zij hen zei dat ze niet rond de pot moesten draaien en dat ze haar rechtstreeks moesten zeggen wat ze van haar wilden, waarop zij haar concreet zouden hebben gezegd dat zij een verklaring moest afleggen tegen de voormalige minister Bacho Akhalaia en ook tegen Megis Kardava, en dat haar verklaringen gelinkt zouden worden aan elementen in verschillende dossiers (notities CGVS d.d. 28/09/2021, p. 8). Deze verklaring is dan ook duidelijk tegenstrijdig met haar verklaring tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud dat ze toen ze haar de eerste keer benaderden haar niet concreet de namen gaven van de twee personen tegen wie zij valse verklaringen diende af te leggen en dat zij hen niet gevraagd zou hebben wie of wat ze bedoelden (notities CGVS d.d. 17/11/2021, p. 10-11).

Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift betwist dat er een tegenstrijdigheid zou zijn over het aantal keer dat zij gevraagd werd een valse verklaring af te leggen, en lijkt te benadrukken dat zij enkel gewag maakte van valse verklaringen ten aanzien van Bacho Akhalaia en Megis Kardava, en nooit verklaarde dat haar gevraagd werd een valse verklaring tegen Z. S. af te leggen, doch wel dat haar in 2017 gevraagd werd een verklaring *ten nadele* van Z. S. af te leggen, wijst de Raad er evenwel op dat verzoekende partij hoe dan ook noch bij de DVZ noch tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud voor het CGVS enige melding maakte van het feit dat haar in 2017 gevraagd werd een verklaring ten nadele van Z. S. af te leggen. Gelet op haar verklaring tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud dat haar vanaf toen op haar werk het etiket werd opgeplakt als dat zij een aanhanger van de UNM was (notities CGVS d.d. 17/11/2021, p. 6), kan van haar worden verwacht dat zij bij bevraging hierover dit concreet zou aanhalen. Zoals reeds in de bestreden beslissing wordt opgemerkt, beperkte zij zich tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud echter louter tot een vage verwijzing naar politieke meningsverschillen met haar oversten, dat zij haar oversten duidelijk maakte dat zij zich niet bezig hield met politiek, dat zij een militair was en niet moest kijken wie aan de macht was en wie in de oppositie zat, hetgeen haar oversten geen goede zaak vonden (notities CGVS d.d. 28/09/2021, p. 8).

Voorts meent verzoekende partij dat haar verklaringen over de inhoud van de valse verklaringen die zij zou moeten afleggen over Bacho Akhalaia en Megis Kardava geenszins tegenstrijdig zijn en dat zij tijdens haar opeenvolgende persoonlijke onderhouds telkens hetzelfde verklaarde. Verzoekende partij stelt dat zij tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud verklaarde dat de valse verklaringen zouden gaan om een incident in 2011 of 2012, nl. een brandstofdiefstal in de kazerne van Daba Vaziani, en duidt erop dat zij

ook tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud aangaf dat zij van Akhalaia een dankbrief had gekregen voor het oplossen van een brandstofdiefstal die zij in 2011 of 2012 opgelost had. De Raad meent evenwel dat verzoekende partij met een loutere verwijzing naar het feit dat zij tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud gewag had gemaakt van de dankbrief voor het oplossen van een brandstofdiefstal in 2011-2012 (notities CGVS d.d. 28/09/2021, p. 8) geen enkele afbreuk doet aan de vaststelling dat zij tijdens dit onderhoud evenwel nergens aangaf dat de valse verklaringen die zij zou moeten afleggen hiermee verband hielden, terwijl zij nochtans herhaaldelijk gevraagd werd naar de concrete inhoud van de valse verklaringen. Zoals reeds terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, kan redelijkerwijze verwacht worden dat verzoekende partij hiervan melding zou maken toen zij voor het eerst hierover werd bevraagd indien zij daadwerkelijk het concrete vermoeden zou hebben dat de valse verklaringen hierover zouden gaan. De vaststelling dat zij hiervan echter geen gewag maakte tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud, ondergraaft dan ook verder de geloofwaardigheid van haar relaas.

Wat betreft nog het laattijdig karakter van haar verzoek om internationale bescherming, werpt verzoekende partij nog op dat zij *“het volste recht had om na zijn vlucht en stress eerst tot rust te komen bij zijn goede vriend en hem zijn hart uit te storten”* en dat het haar *“toch toegestaan (was/is) om zich op voorhand te informeren, wetende dat hij slechts één kans kreeg”*. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij in wezen niet verder komt dan het louter herhalen van de uitleg die zij reeds gaf op het Commissariaat-generaal. Door verwerende partij wordt evenwel reeds terecht gemotiveerd dat de door haar opgegeven redenen voor de laattijdigheid van haar verzoek niet aanvaard kunnen worden, nu van iemand die zijn land ontvlucht omdat hij nood heeft aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht kan worden dat hij in het gastland ernstige pogingen onderneemt om zich zo snel mogelijk te informeren aangaande de wijze waarop deze bescherming verkregen kan worden. Indien verzoekende partij daadwerkelijk bij een eventuele terugkeer naar Georgië een ernstige vrees zou hebben, kan dan ook verwacht worden dat zij met bekwame spoed een verzoek om internationale bescherming indient en klaarheid brengt over haar vluchtmotieven. De Raad treedt verwerende partij bij in de motivering dat de vaststelling dat verzoekende partij pas na anderhalve maand na haar aankomst in Europa internationale bescherming heeft aangevraagd erop duidt dat zij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte. Tevens wordt door verwerende partij terecht gesteld dat het onaannemelijk is dat verzoekende partij in België nog meer dan twee weken wachtte om haar verzoek in te dienen omdat zij wou weten hoe zij dit op een wettelijke manier kon doen, zeker mede gelet op het feit dat zij een diploma rechten heeft (verklaring DVZ pt. 11). Ook de vaststelling dat zij zelf wou ‘kiezen’ waar zij internationale bescherming aanvroeg (notities CGVS d.d. 28/09/2021, p. 7), strookt geenszins met een nood aan internationale bescherming.

Daar waar verzoekende partij nog stelt dat bepaalde vergissingen te wijten kunnen zijn aan de stress die zij had, wijst de Raad erop dat, hoewel wordt erkend dat elk verhoor een zekere mate van stress met zich brengt, dit verzoekende partij niet ontslaat van de plicht haar relaas zo volledig en correct mogelijk uiteen te zetten, gelet op het feit dat de beslissing van een persoon om zijn land te verlaten dermate fundamenteel en ingrijpend is en de feiten die hiertoe aanleiding hebben gegeven geen details betreffen. De argumentatie veel stress te hebben gehad tijdens voormeld verhoor doet dan ook geen afbreuk aan deze plicht en kan dan ook niet dienstig worden aangevoerd ter weerlegging van de vaststellingen in de bestreden beslissing (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377).

Wat betreft ten slotte nog het betoog van verzoekende partij dat Georgië *“een plaats (is) waar de mensenrechten worden geschonden”* en dat zij aldus *“steeds een reëel risico van geweld of willekeurige arrestatie loopt”* bij terugkeer, wijst de Raad er evenwel op dat de loutere verwijzing naar de algemene toestand in haar land van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partij blijft desbetreffend in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

2.2.7. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Georgië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.8. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden

beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 5), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijke onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 28 september 2021 en 17 november 2021 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Georgisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.9. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT